

§ 9.

Overtreder Nogen Bestemmelserne i § 4, undlader helt at føre den i § 7 forefrevne Bog eller vægner sig ved at fremkomme med samme til Eftersyn, naar Saadant begjæres af rette Bedkommende, bliver han under en offentlig Politisag at straffe med en Bøde af 10—200 Kroner (5 til 100 Rd.), forsaavidt ikke en større Straf efter de almindelige Strafferegler maatte være forskyldt. I Gjentagelsestilfælde kan Tysitus forlange, at Afdgangen til ustraffet at øve Vægevirkksomhed skal erklæres for forbrudt.

Gjør Nogen sig skyldig i Overtredelse af Bestemmelserne i §§ 5 og 6, eller hvis han ved Førelsen af den i § 7 omhandlede Bog forsætlig afviger fra Sandheden, bliver han under en Justits sag at anse med Fængsel, forsaavidt der ikke maatte være begaaet en Forbrydelse, der medfører større Straf. Derhos forbrydes i dette Tilfælde strax og ubetinget Afdgangen til fremdeles ustraffet at øve Vægevirkksomhed.

§ 10.

Hvis Nogen under eller i umiddelbar Følge af en Vægebehandling mister Liv eller Førlighed, eller iøvrigt lider Skade paa Legeme og Helbred, og det oplyses, at der ved eller under den stedfundne Vægebehandling er udvist aabenbar Uvidenhed, Forsømmelse eller Skjodesløshed, eller letfindigt anvendt skadelige eller farlige Midler, bliver den, der har gjort sig skyldig i saadant Forhold, naar dette ikke maa antages at have været uden Indflydelse med Hensyn til den indtraadte Skade, at anse med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder til Statskassen fra 20—400 Kroner (10—200 Rd.), forsaavidt ikke Straffelovens almindelige Regler maatte medføre større Straf. Har den Skyldige øvet Virksomhed i Henhold til et efter § 3 udfærdiget Bevis, fortaber han tillige Afdgangen hertil for Fremtiden.

Samme Ansvar paadrage Personer, der høre til den sidstnævnte Klasse, sig, naar de, skjøndt det ikke kan anses godtgjort, at de have været vidende om Sygdommens Beskaffenhed, dog vise aabenbar Uvidenhed eller Eigeegyldighed ved at tage smitsomme Sygdomme under Kur, selv om de enkelte Syge, som de have taget under Behandling, ikke deraf maatte lide saadan Skade som ovenfor anført.

Sager efter denne Paragraf forfølges som Justitsager, men Justitsministeren kan i de i første Stykke omtalte Tilfælde efter de Skadelidtes Begjæring fritage for Tillale.

§ 11.

Frd. af 4de Decbr. 1672 § 10 og den ved Kancelliplakat af 14de Mai 1813 bekjendtgjorte allerhøieste Resolution af 3die Mai s. A. ophæves.